Boulanger, V, Ch Baltzinger, S Said, Ph Ballon, JF Picard, JL Dupouey (2009) Ranking temperate woody species along a gradient of browsing by deer. Forest Ecology and Management 258 (2009): 1397–1406

Teljes hivatkozás: Boulanger, V, Ch Baltzinger, S Said, Ph Ballon, JF Picard, JL Dupouey (2009) Ranking temperate woody species along a gradient of browsing by deer. Forest Ecology and Management 258 (2009): 1397–1406
Rövid hivatkozás: Boulanger et al. (2009)
Első szerző: Boulanger, Vincent
Év: 2009

Összefoglalás

Európa erdeiben az utóbbi néhány évtizedben a sokféle kezelési eljárásnak köszönhetően a gímszarvasok és őzek denzitása jelentősen megváltozott. Különböző fás szárúak előnyben részesítése révén meg tudják változtatni a versengő fajok közti interakciókat, így összességében az erdőkön belül kialakuló mintázatokat is. Habár arról, hogy a növényevők mely növényfajokat részesítik előnyben, idáig nem készült osztályozás. Ezért, francia kutatók 2006-ban újramintáztak 217 mintavételi pontot, melyeket már előzőleg kétszer is (1976-ban és 1981-ben) vizsgáltak. A kutatást Nyugat-Franciaországban, Arc-en-Barois nagy kiterjedésű erdeiben végezték, mely két részre, egy északi és egy déli területre van osztva. A két terület erdeiben a vadnyomás különbözőképp alakult az idő folyamán. Kutatásuk célja elsősorban a fás szárú növények rangsorolása volt a szelektivitási index szerint (mely a növényfajok elérhetősége és felhasználásuk közti egyensúlyt méri), valamint hogy kialakult-e valamilyen különbség a besorolásukban, amikor a rágási nyomás térben és időben változott. Ezen kívül feltártak különböző morfológiai és ökológiai jellemvonásokat is (Ellenberg indikátor értékek), ami magyarázatot adhat a szelektivitási különbségekre. A három időpontra és a két élőhelyre összesen 19 növényfajt vettek vizsgálat alá. A vad által legtöbbször kiválasztott fajok a som (*Cornus* sp.) és az erdei rózsa (*Rosa arvensis*) voltak, míg a bükk (*Fagus sylvatica*), a farkasboroszlán (*Daphne mezereum*) és a barkócaberkenye (*Sorbus torminalis*) egyedeit minden esetben elkerülték. A fajok rangsora a szelektivitási indexük alapján stabil maradt a három

vizsgált évben, mindkét erdőben. Ez azt mutatja, hogy rágási nyomásban bekövetkezett változások nem voltak nagy hatással a szarvasok választási mintázataira. A szelektivitás pozitívan korrelált a fasűrűséggel és negatívan a fajok maximális magasságával, de a növények egyéb jellemzőivel nem tapasztaltak összefüggést. Így a szelektivitásra úgy is lehet gondolni, mint a fás szárúak egy lényeges tulajdonságára, amit a vegetációközösségek analíziséhez fel lehet használni.

biodiverzitás
erdőökológia: vadhatás, vadrágás
vadökológia

Folyóirat: Forest Ecology and Management
Lelőhely: ER Archívum (2009/P-028/1)
Típus: tudományos folyóiratcikk
Katalógusba vette: Neumann Szilvia
Katalógusbavétel időpontja: szo, 08/25/2018 - 12:00